

Konferencja młodych badaczy

scenariusz cz. 5

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

Rzeczpospolita
Polska

UNIwersytet JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Projekt „PING Program Implementacji Nauk Geologicznych w Szkołach Podstawowych”
jest współfinansowany w ramach Unii Europejskiej z Europejskiego Funduszu Społecznego
POWR.03.01.00-00-T015/18

Fundusze Europejskie

Wiedza Edukacja Rozwój

Rzeczpospolita Polska

UNIwersytet JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

Unia Europejska

Europejski Fundusz Społeczny

Celem projektu jest nabycie i podniesienie kompetencji w zakresie aktywności zawodowej oraz poszerzenie wiedzy ogólnej z zakresu nauk geologicznych przez uczniów i uczennice podkrakowskich Szkół Podstawowych poprzez uczestnictwo w cyklu interaktywnych warsztatów.

Dofinansowanie projektu z UE: 890 496,70 zł.

Konferencja młodych badaczy

scenariusz cz. 5

Mariusz Kędzierski, Klaudiusz Salamon

**Uniwersytet Jagielloński,
Wydział Geografii i Geologii, Instytut Nauk Geologicznych,
Kraków, ul. Gronostajowa 3a**

**Redakcja : Mariusz Kędzierski
Oprawa graficzna: Adam Wierzbicki**

Projekt „PING Program Implementacji Nauk Geologicznych w Szkołach Podstawowych” jest współfinansowany w ramach Unii Europejskiej z Europejskiego Funduszu Społecznego. POWR.03.01.00-00-T015/18

Imię i nazwisko osoby uczestniczącej w warsztatach:

.....

Konferencja naukowa

Naukowcy zajmujący się podobnymi badaniami zazwyczaj pracują w różnych jednostkach naukowych i nie mają codziennego kontaktu między sobą. Organizuje się więc konferencje naukowe, które dają naukowcom z całego świata możliwość spotkania i, co bardzo ważne, zaprezentowania wyników swoich badań i pochwalenia się nimi oraz wymiany poglądów i pomysłów. Współczesna nauka rozwija się bardzo szybko a dzięki konferencjom badacze mogą rozeznaczyć się, kto zajmuje się daną tematyką, poznać wyniki badań, które jeszcze nie ukazały się w publikacjach naukowych, jak również poznać nowe osoby z którymi można współpracować.

Poszczególne konferencje zazwyczaj przeznaczone są dla naukowców zajmujących się jednym zagadnieniem. Trudno sobie wyobrazić konferencję na której mieli by się spotkać przedstawiciele różnych dziedzin naukowych. Wspólna, olbrzymia konferencja architektów, biologów i fizyków, najzwyczajniej w świecie nie miałaby sensu. Nawet konferencja dotycząca jednej dziedziny, np. geologii, czasem mogłaby być zbyt ogólna, ponieważ nauka ta dzieli się na wiele różnych gałęzi, tj. tektonikę (zajmującą się procesami zachodzącymi w skorupie ziemskiej) czy paleontologię (czyli dziedzinę geologii dotyczącą badań nad organizmami kopalnymi). Dlatego właśnie konferencje organizuje się według pewnych kluczy. Najczęściej jest to klucz tematyczny, np. konferencja paleontologiczna, w której biorą udział osoby zainteresowane paleontologią jak i znające się na „rzeczy”. Geolog badający wulkany na takim spotkaniu mógłby się po prostu nudzić i uznaćby pobyt na nim za stratę czasu. Innym kluczem według którego organizuje się konferencje może być jej zasięg geograficzny, np.

Instytut Nauk
Geologicznych
Uniwersytetu
Jagiellońskiego.

konferencje krajowe lub międzynarodowe, na które zaprasza się osoby z całego świata. Czasem stosuje się klucze instytucjonalne lub wiekowe, zapraszając członków danego stowarzyszenia, np. konferencja Polskiego Towarzystwa Geologicznego, albo konferencja dla osób stawiających pierwsze kroki w nauce - „Młodzi w paleontologii”. W Instytucie Nauk Geologicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego, z reguły w połowie maja, organizuje się np. „Dni Geologii”, które są międzynarodową konferencją skierowaną do studentów geologii i kandydatów na studia. Wiele konferencji odbywa się cyklicznie, co oznacza, że odbywają się one w stałych odstępach czasu np. co roku albo co dwa lata. Tematyka takich spotkań jest zazwyczaj stała, jednak kolejne edycje mogą być organizowane w zupełnie różnych miejscach. W przypadku konferencji międzynarodowych kolejne edycje mogą odbywać się nawet w zupełnie innych krajach – w jednym roku taka konferencja może się odbyć we Włoszech, w kolejnym w Polsce a w jeszcze następnym w Niemczech. Konferencje, które odbywają się od wielu lat mają zazwyczaj większy prestiż i dzięki temu gromadzą wielu, często znanych naukowców.

Konferencje są bardzo różne, od kameralnych, w których bierze udział kilkadziesiąt osób, po wielkie międzynarodowe kongresy, gdzie liczba uczestników nierzadko przekracza tysiąc.

Niezależnie od nazwy i liczby uczestników, konferencje naukowe organizowane są zazwyczaj według takiego samego schematu. Każda konferencja musi mieć jakiegoś organizatora. Jest nim z reguły jakaś jednostka lub towarzystwo naukowe, które wybiera spośród członków lub pracowników komitet organizacyjny. Komitet z kolei wybiera spośród siebie przewodniczącego oraz sekretarza. Czasem też komitet wskazuje innych członków funkcyjnych, którzy odpowiadają za różne

Sala konferencyjna zapewniająca doskonałe warunki do przeprowadzenia konferencji naukowej.

Przykład wystąpienia publicznego (prezentacji) podczas konferencji naukowej.

części przygotowań lub przebiegu konferencji. Po skompletowaniu komitetu i rozdzieleniu jego członkom poszczególnych funkcji, ustala się klucz według którego będzie organizowana konferencja (czy będzie ona krajowa czy zagraniczna), jej miejsce oraz datę. Dobrze też do klucza tematycznego wymyślić jakiś „temat przewodni”, czyli ogólny charakter omawianych na niej tematów. Czasem na pierwszym posiedzeniu komitetu ustala się też wstępny budżet konferencji, czyli to, ile trzeba będzie zapłacić za udział w konferencji, żeby organizatorzy nie musieli sami do niej dopłacać. Ustala się także termin nadsyłania zgłoszeń oraz szacuje, ile osób może przyjechać. Po ustaleniu wszystkich spraw organizacyjnych, tworzy się tzw. pierwszy cyrkularz konferencji, czyli wstępną informację dotyczącą konferencji zawierającą ważne daty, wysokość opłat itp. Dokument ten rozsyła się do jak największej liczby naukowców oraz jednostek i organizacji, których członkowie mogą być zainteresowani przyjazdem i wzięciem udziału w spotkaniu. Obecnie najczęściej zaczyna się od wysyłania e-maili, wywiesza się plakaty, zakłada stronę internetową konferencji, stronę na facebooku itd. i czeka na zgłoszenia. W miarę ich napływania, w kolejnym zawiadomieniu (drugi cyrkularz) proponuje się sesje tematyczne konferencji oraz osoby prowadzące takie sesje – przewodniczących sesji. Najważniejszą częścią każdej konferencji naukowej jest oczywiście prezentowanie wyników swoich badań. Uczestnicy, którzy chcieliby to zrobić, muszą w określonym przez komitet terminie nadesłać streszczenie (zwane abstraktem) swojej prezentacji. Z reguły zezwala się na dwie formy prezentacji: ustną i graficzną. Pierwsza z nich to referat ilustrowany zazwyczaj prezentacją multimedialną. Natomiast druga, to tzw. poster. Naukowcy przygotowują wówczas plakaty naukowe, które przedstawiają ich badania w obrazowej formie. Nadesłane abstrakty zostają zebrane w tzw. tomie abstraktów, który zostanie wręczony wszystkim uczestnikom konferencji.

Podobnie jak to było w przypadku organizowania konferencji, również jej przebieg ma z góry ustalony charakter. Najpierw uczestnicy podchodzą do stanowiska gdzie muszą się zarejestrować. Kolejnym etapem jest uroczyste otwarcie, któremu często towarzyszy referat wygłaszany przez specjalnie zaproszonego, honorowego gościa. Po przerwie następuje zasadnicza część konferencji, czyli prezentacje uczestników – sesja referatowa. Sesję prowadzi specjalnie wybrany naukowiec, przewodniczący sesji, tzw. *chairman*. Każdy z prelegentów (osób wygłaszających) ma tyle samo czasu na swoją prezentację. Przewodniczący udziela głosu i zawiadamia prelegenta o zbliżającym się końcu przemówienia, czasem wręcz odbiera mu głos. Po prezentacji jest chwila czasu na pytania z sali lub dyskusję. Przewodniczący musi bardzo czuwać, aby nie przeciągać wystąpień, może bowiem zabraknąć czasu dla ostatnich prezentujących. Takiej sytuacji nikt by mu nie wybaczył. Dlatego przewodniczącym sesji jest osoba ciesząca się szacunkiem i autorytetem, której nikt nie będzie się sprzeciwiał i której uda się sprawnie poprowadzić sesję do końca. Długie sesje przerywane są chwilami na poczęstunek poza salą. Przerwy służą także do zmiany przewodniczącego wraz ze zmianą tematyki sesji.

W trakcie przerwy w sesji referatowej uczestnicy zapoznają się z posterami, które wywieszone są w pobliżu sali konferencyjnej. Jeśli czas pozwoli, po zakończeniu sesji referatowych, organizuje się odrębną sesję posterową, podczas której autorzy posterów prezentują swoje dzieła przechadzającym się pomiędzy posterami uczestnikom konferencji.

Książki abstraktów konferencji studenckich organizowanych w Instytucie Nauk Geologicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego

Przykład materiałów gadżetów jakie otrzymują uczestnicy konferencji.

Oczywiście konferencja to nie tylko referaty i postery. To również luźne rozmowy w przerwach między sesjami, czy *ice-breaker party*, czyli taki „wieczorek zapoznawczy” będący imprezą podczas której można „przełamać pierwsze lody” i poznać się w mniej formalnej i nienaukowej atmosferze. W trakcie spotkania często serwuje się lokalne przysmaki, tak aby zagraniczni goście poczuli koloryt i kuchnię organizatorów. W przypadku konferencji geologicznych, bardzo często proponuje się także wycieczki terenowe przed- i pokonferencyjne, oraz warsztaty prowadzone przez specjalistów. Tak więc program takich konferencji jest bardzo bogaty, przez co trwają one z reguły kilka dni, a bywa, że i ponad tydzień. Wszystko to sprawia, że konferencje są bardzo cenioną częścią życia naukowego.

Obowiązkiem organizatorów jest również uroczyste zakończenie konferencji. W trakcie zakończenia często ogłasza się autora najlepszego posteru lub referatu i wręcza zwycięzcy nagrodę.

Konferencja uczestników projektu PING

Tytuł: „Konferencja młodych badaczy”

Miejsce konferencji: Instytut Nauk Geologicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego, Gronostajowa 3a, 30-087 Kraków

Rejestracja uczestników

Uczestnicy, którzy zgłosili swój udział w konferencji powinni się stawić się w punkcie rejestracji, gdzie otrzymają certyfikaty uczestnictwa i identyfikatory ze swoim imieniem, nazwiskiem oraz szkołą, w której się uczą.

Sesja posterowa.

Powitanie uczestników

Kiedy wszyscy zdążą się już zarejestrować pora na powitanie uczestników przez przewodniczącego komitetu organizacyjnego oraz rozpoczęcie konferencji.

Sesje referatowe

Po przerwie następuje zasadnicza część konferencji, czyli prezentacje uczestników – sesja referatowa. Przedstawiciel każdej ze szkół biorącej udział w projekcie wygłasza referat na temat zająć w jakich uczniowie z danej szkoły brali udział. Należy pamiętać o nie przekraczaniu czasu trwania prezentacji.

Sesje posterowe

Po sesji referatowej uczestnicy zapoznają się z posterami, które wywieszone są w pobliżu sali konferencyjnej. Autorzy posterów powinni być obecni przy swoich pracach i prezentować przechadzającym się pomiędzy posterami uczestnikom konferencji. Ważne, aby poster wymiarami nie przekraczał przeznaczonego na to miejsca, czyli był formatu A-0 lub A-1.

Zakończenie

Oficjalne zakończenie konferencji jest obowiązkiem przewodniczącego komitetu organizacyjnego. W trakcie zakończenia rozdane zostają również nagrody dla osób prezentujących.